

derfor at stemme for Finantslovsforslaget, som det foreligger, og altsaa, hvis de stillede Vædringsforslag ikke tages tilbage, da at stemme imod dem, hvor enig jeg end er med den ærede Forslagsstiller i Realiteten af samme, i Henseende til hvilken jeg idag ganske kan henholde mig til, hvad jeg, da Finantslovsforslaget tidligere forelaa her, udtalte, og hvori jeg havde den Glæde at finde en varm Tilslutning hos den ærede Conseilspræsident, som derved lagde et Sind for Dagen, som ved Siden af mange andre Ting gjør, at han i mine Dine altid skal staae i Hver Erindring som en god og dygtig dansk Mand.

Conseilspræsidenten: Jeg skal ligeoverfor de Bemærkninger, der ere fremkomne baade fra den sidste og fra den næstsidste ærede Taler med Hensyn til det af Regjeringen og navnlig af mig indtagne Standpunkt ligeoverfor Finantslovsforslaget, kun fremhæve, at jeg har indtaget det med velberaad Hu, fordi jeg har anseet de to Punkter, der tidligere laae og da for iøvrigt endnu ligge under mit Naade som fungerende Krigsminister, for at være af en saa overordentlig Betydning, at jeg maatte betragte det som absolut nødvendigt at faae dem begge vedtagne. Havde jeg villet følge de paagældende to Punkter længere paa Veien, om jeg saa maa sige, saa vilde Sagen jo, idet jeg gaar ud fra den ikke saa unaturlige Forudsætning, at Landsthinget ogsaa anden Gang vilde have sluttet sig til mig i saa Henseende, være vandret til et Faldesudvalg. Men, da jeg ikke vilde modtage noget Compromis paa disse to Punkter, saa maatte jeg finde det naturligt, at jeg allerede paa et tidligere Stadium erklærede mig aldeles bestemt med Hensyn til samme.

Madvig: I hvad der er blevet fremført om Ministeriets Stilling og Virksomhed, skal jeg ikke blande mig, og jeg beder om, at alt det maa blive holdt aldeles udenfor Betragtningen med Hensyn til, hvad jeg har sagt og bragt i Forslag. Derimod kan jeg ikke være ganske ligegyldig ved, at min ærede Ven tilhøire (Krieger) saa stærkt betone de Farligheden ved, at Landsthinget nu eensidig for-

andrede Finantslovsforslaget. Det ærede Medlem syntes heelt at glemme, at de af mig stillede Vædringsforslag ere fremsatte netop som sluttende sig til Tanken om Udsættelse, og at de altsaa netop gaae ud paa at holde Sagen aaben for et kommende Ministerium, saa at der altsaa ikke kan være Tale om, at Finantslovsforslaget vil blive at sende tilbage til det andet Thing, medmindre disse af mig optagne Punkter blive støttede af den kommende Regjering. — Jeg skal dog endnu gjøre et Par andre Bemærkninger til, hvad der blev ytret af min nysnævnte ærede Ven. Jeg tror ikke, at jeg egentlig behøver at belæres om, at et konstitutionelt Land aldrig kan være uden en Regjering, uden en ansvarlig Regjering. Det veed jeg meget godt, men jeg seer heller ikke, at jeg er kommen i Opposition dermed. Jeg har heller ikke paa nogen Maade ytret Noget om, at Lovgivningsmagten maatte hvile. Men imidlertid føle dog vistnok Alle, at der er visse Sager, hvori Lovgivningsmagtens Virksomhed maa gaae meget langsomt, maa gaae meget piano, naar der ikke er et effectivt Ministerium, der leder dem. Nu siger man vel, at det afgaaede Ministerium endnu er i højeste Grad effectivt, og at der ikke staaer et Ord i den Sagen givne Meddelelse om Hans Majestæts Rescript, som i mindste Maade modsiges dette. Men jeg troede dog, at man vidste god Bessed om, at det er det at være fuldkomment jur i di sk effectivt, og noget andet er det at være fuldkomment konstitutionelt effectivt, være i den fulde Besiddelse af konstitutionel Myndighed og Kraft. Den høitagtede Conseilspræsident vilde, tror jeg, være den Første til at indrømme, at Ministeriet ikke i dette Øieblik har den Indflydelse, som et Ministerium under sædvanlige Forhold har og bør have, og at det derfor ikke kan ønske, at Lovgivningsarbejdet under dets Ledning og Ansvar fremmes saa kraftigt som ellers og som muligt. Jeg deeltager jo iøvrigt ogsaa, ligesom de andre Medlemmer, i adskillige Lovgivningsarbejder. Her er der imidlertid særligt kun Spørgsmaal om Finantslovsforslaget. — Det ærede 2det Medlem for 1ste Kred (Krieger) omtalte, at der dog var Tilfælde, hvor Lovgivningsækten maatte hvile og udsættes, og han